

El nostre personatge va néixer a Sabadell al bell mig de l'estiu de 1959. De ben jove va sentir la crida de la natura i més tard convertí la biologia en la ciència amb la qual es llicencià a la Universitat Autònoma de Barcelona. Fou de la promoció 1976-1981. Apassionat per l'educació va obtenir el mateix any el Certificat d'Aptitud Pedagògica de l'Institut de Ciències de l'Educació de la UAB.

Just acabada la carrera va obtenir una plaça de tècnic superior a la Diputació de Barcelona. Aquesta feina el va portar a recórrer passa a passa els parcs naturals del Montseny, Sant Llorenç del Munt i l'Obac, el Corredor-Montnegre i Montesquiú. Com a funcionari d'aquesta Corporació fou un dels responsables de l'educació ambiental en aquests espais naturals fins l'any 1989. L'any 1997 es va incorporar al Servei d'Acció Territorial de la Diputació de Barcelona.

El primer Il·lustre dels noranta va estar en excedència i col·laborà amb diverses associacions ecologistes fins a impulsar la creació l'any 1994 de la fundació Terra de la qual és president. Durant aquesta època també fou assessor ambiental de la sèrie televisiva El capità Enciam, promoguda per la Generalitat de Catalunya i dirigida pel també sabadellenc Miquel Calçada (Mikimoto).

Ha escrit nombrosos articles a la premsa local i a revistes especialitzades sobre divulgació ecològica. Des de l'inici de la Guerra del Golf l'any 1991 no ha interromput les seves col·laboracions quinzenals sobre medi ambient, primer al Diari de Sabadell i actualment a El 9 Nou del Vallès Occidental. També fou redactor en Cap de la revista internacional "Tots: Quaderns d'educació ambiental" editada en quatre

semblança

Jordi Miralles i Ferrer

JOAN CUSCÓ i AYMAMÍ

llengües per la UNESCO i el Centre Unesco de Catalunya. Ha escrit una vintena de llibres i opuscles. Des de "La fauna del Vallès" (1982) fins el darrer "Duel per un municipi verd. El medi ambient i la gestió municipal" amb la col·laboració de l'advocada Montserrat Cunillera i publicat per la fundació Terra (1997). Una obra continuada en la qual la natura ha estat sempre protagonista, sense oblidar el toc d'alerta sobre els problemes ecològics que no són pocs.

Jordi Miralles segueix la seva tasca com a comunicador ambiental que es reflexa en la seva constant activitat divulgadora o amb vinculacions acadèmiques com ser professor col·laborador de la càtedra UNESCO de sostenibilitat de la Universitat Politècnica de Terrassa.

Posseeix un nodrit bagatge i les seves inquietuds l'han inspirat a ser fundador i soci de la Societat Catalana d'Educació Ambiental, o actualment a ser un actiu membre del consell de redacció de la revista de reflexió política "Espai de Llibertat" que edita la fundació Francesc Ferrer i Guàrdia.

Amb ell, doncs, els temes sobre

la ciència de la vida aflueixen com una deu. Ell és un testimoni abastament documentat per transmetre'ns la inquietud per conservar l'entorn. Un entorn que ens ho dóna tot i al qual, tanmateix, maltractem més del que imaginem.

Em conformat una tanda de preguntes, entre altres tantes que podríem formular-li.

"L'home un animal de presa", segons Hendrik Willem Van Loon. O l'home un animal depravador?...

L'espècie humana no ha superat l'adolescència evolutiva. Només un ser inconscient pot ser capaç de no comprendre que viure significa adaptar-se als ritmes naturals. Els indis diuen que "la granota no buida l'aigua del bassal on viu", els humans del tercer mil·lenni sí. La civilització industrial és una alcohòlica que ja no sap apreciar l'aroma d'un bon destil·lat o la maduresa d'un vi negre anyenc perquè beu per no veure i oblidar.

Entre la societat desenvolupada o la subdesenvolupada hi ha notables diferències. Múltiples. No se sap –o sí? si arribarà el dia que s'aconsegueixi equiparar-se ambdues?...

El vici de consumir té l'avantatge que deixa nombroses xacres ambientals. La Terra no pot suportar el ritme de vida en consum d'energia i matèries primeres del primer món. L'evidència o l'alerta ja l'ha donat la Xina. El dia, cada dia més proper, que els més de mil milions de xinesos consumeixin la mateixa quantitat de cereals que el món industrial es menjaran tota la producció del planeta. És subdesenvolupat aquell que gaudeix automutilant-se. Cal compartir les tecnologies més eficients i assumir que la frugalitat també aporta benestar i qualitat de vida.

Cafes
pont

Avda. Rafael Casanova, 38 • 08206 SABADELL (Espanya)
Tel. (93) 726 62 22* • Fax (93) 727 00 60

MONISTROL
CINE FOTO

Fotografia - Cinema
Passeig de la Plaça Major, 4
SABADELL

TOT EN MARCS
MARC
Sul

TORRES I BAGES, 13 - T. 726 49 55 - 08201 SABADELL

El progrés –la ciència, en general– ha evolucionat força en aquest segle. Haurà millorat les condicions humanes. Però hom es qüestiona si l'home, humanament parlant, ha seguit la proporció...

Progrés no és sinònim de no pensar per atendre les trucades. Avui som més erudits que mai i en canvi som uns ignorants morals. NO hi ha progrés sense justícia distributiva, participació, respecte pels drets compartits o ètica per damunt de l'eficàcia particular.

Fa uns anys una autoritat política va dir que la m... ens ofegaria a tots... Hom es pregunta, ho podem evitar?...

No mentre els nostres propis excrements siguin des del néixer un tabú, quelcom fastigós que cal fer desaparèixer amb una flaire perfumada o una planta de tractament que ningú vol al costat de casa. Els residus deixen de ser residus el dia que ens els mirem com a matèries secundàries...; encara que haguem de lluitar contra la termodinàmica per imprimir-los nova energia. La matèria ha de recircular totes les vegades que pugui. Si repensésim els processos industrials sota la inspiració dels processos naturals no hi hauria contaminació. **És inqüestionable que l'home ha sabut combatre i eliminar mals; l'home ha sabut construir i millorar el seu hàbitat. En resum: l'home ha assolit una societat del benestar... En contra hom es pregunta: no ens estem construint la pròpia tomba?**

Un bon metge no és només aquell que fa bons diagnòstics sinó el que a més tracta amb humanitat als pacients. La Terra no té una crisi ecològica té, simplement, una espècie amb greus problemes morals. No hi ha ciència possible que pugui guarir les ferides planetàries sense una nova moralitat basada en la humilitat de ser un depredador i no un depravador com deies al principi...

Tu, un estudiós de la vida i en concret d'algunes espècies, quines creus que estan en perill d'una propera extinció?

Vivim al bell mig d'una extinció massiva. Anualment es perden 1000 espècies conegudes; un ritme mil vegades per sobre del ritme natu-

ral d'extinció que els registres fòssils ens indiquen. Extingir-se forma part de la vida, però no tant de pressa! Mai com fins ara la capacitat de destrucció d'hàbitats naturals ha estat tan concentrada en una única espècie o fenomen com és la civilització industrial.

De forma succinta, podries denunciar els principals enemics de la vida?...

La superpoblació i l'enverinament de l'atmosfera, la terra i les aigües. Però, encara és més greu no tenir el seny per saber compartir respectuosament. Exercim de dietistes i patim mal de queixal per causa d'una alimentació malsana.

...i a propòsit, creus tu en una altra vida, la del més Enllà?

No crec en el més enllà. Com l'escriptor Iuri Trifonov crec que "l'home és un fil que es va allargant a través del temps, un finíssim nervi de la història que es pot arrencar i separar i que permet determinar moltes coses. L'home mai l'assumeix la mort perquè porta a dins la sensació de la infinitud d'aquest fil, una part del qual és ell mateix".

Jordi, estem representant tots un drama ple de vida?...

El drama no és la Vida sinó la mediocritat inconscient i irracional de conformar-se amb el destí. La Vida no és un llibre obert sinó un quadern de pintura... que cal gaudir acceptant que mai deixarem de ser aprenents. És una qüestió d'humilitat.

JORDI MIRALLES. PLAÇA DEL DR. ROBERT SABADELL

FOTO FERE MONISTOL

Quatre temes a qüestionar

■ La igualtat és una utopia...

Històricament la igualtat ha estat una consigna revolucionària. Avui, la igualtat és la reforma educativa o de l'IRPF, o del cop de medicament. Tot és perquè hi hagi més igualtat entre els pobres i més igualtat entre els rics. Exigir la igualtat ha perdut sentit si no és amb condicions concretes, altrament, és un tòpic més i no pas un fet necessari per a la qualitat de vida. Tanmateix, la utopia és ensinistrar-nos en l'art del compartir i la tolerància, les llavors que fan impossible les desigualtats. Mentre les utopies siguin les metes i no els propis camins, en realitat divaguem. La utopia no és la honestedat política sinó la comunicació i la transparència que fan possible i fomenten la honestedat

■ Tot el que neix, mor...

Sense la mort no hi ha vida, malauradament, la cultura cristiana creu que la Vida comença després de la mort. El resultat és que vivim sense il·lusió l'única realitat perceptible. A la natura morir no significa començar a viure sinó perpetuar la vida. Avui l'espècie humana es comporta com si hagués perdut l'instint de perpetuar-se, altrament, ens semblaria insensat destruir el nostre entorn amb l'alegria o connivència que ho fem.

■ L'home és l'animal més perfecte...

La perfecció és l'adjectiu que ha posat en escac i mat el propi hàbitat. Mentre la violència, la tortura, el despotisme, l'egoisme, la gelosia, la tirania, etc. puguin ser perfectes, la persona no pot ser per-

fecte. L'única perfecció vital és l'amor. I d'això encara n'hem d'aprendre molt i molt.

■ La vida animal, la vida de l'ànima, la vida intel·lectual...

La vida animal és un doll on aprendre de nosaltres mateixos, la vida de l'ànima és una invenció per esclavitzar les capacitats racionals d'una persona. La vida intel·lectual s'utilitza com a droga de disseny per evadir-nos de la realitat racional. La vida, senzillament, ha de ser natural.

El principal tret del meu caràcter?

Desgraciadament, la coherència entre pensament i acció.

La qualitat que prefereixo en un home?

La intuïció.

La qualitat que prefereixo en una dona?

La lògica.

Allò que més estimo en els amics?

La capacitat per sorprendre.

El meu principal defecte?

Tenir la llengua massa llarga.

La meva ocupació preferida?

Escriure l'Ecotribuna pel diari.

El meu somni de benestar?

Viure en una societat amb seny.

Quina fora la meva pitjor desgràcia?

Perdre la raó.

Què voldria ser?

Regidor de comunicació.

On desitjaria viure?

El dia que contactem amb altres éssers racionals.

Quin color prefereix

El blau, Pantone 300.

Quina flor prefereix?

L'orella d'ós.

Quin ocell prefereix?

El ballester.

Els seus autors preferits en prosa?

Italo Calvino.

Els poetes preferits?

Walt Whitman.

Els herois de ficció

Els tripulants de l'Star Trek Nova Generació.

Les meves heroïnes de ficció

Qualsevol personatge que interpreti la Meg Ryan.

Els meus compositors preferits

Hennie Bekker i David Arkenstone.

Els pintors predilectes?

Michel Heizer.

Els meus herois a la vida real?

Els lliurepensadors.

Les meves heroïnes històriques?

Alexandra Kolontai i Rachel Carson.

Els noms que prefereixo?

Laia i Nicolau.

Què detesto més que res?

La violació.

Quins caràcters històrics menyspreu més?

Els torturadors.

Quin fet militar admiro més?

Aquell que no pugui existir.

Quina reforma admiro més?

La que comportarà conviure a Gaia.

Quins dots naturals voldries tenir?

La comunicació telepàtica.

Com m'agradaria morir?

Desintegrat.

Estat present del meu esperit?

Juvenil.

Fets que m'inspiren més indulgència?

Aquells que no s'excusen.

El meu lema?

Els petits canvis són poderosos.

Com sóc?

Un marcià.

-(que toca de peus a terra...)

FINQUES CARNER

Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni Mª Claret, 18 • SABADELL
Tels. 725 47 66 - 725 49 76

Sant A. M^a. Claret, 2 • SABADELL
Teléfono 725 01 26

RESTAURANT

Euterpe

Rambla, 1
SABADELL
Tel. 725 01 26
PÀRQUING

Perfil

Cap escarolat (per fora).
Per dins, ple d'agri-CULTURA...
Diu que té la llengua massa llarga.
I sense pèls...

Científic de la Vida;
n'és un aguerrit defensor.
No és alat, però vola alt.
Tot un exemplar exemplaríssim...

